

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321200575
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321200575.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačaja v právnej veci žalobcu: V. C., nar. XX. T. XXXX, trvale pobytom V. X, B., proti žalovaným: 1. ARKAS, s.r.o., so sídlom Horná 38, Lieskovec, IČO: 44 262 582, zastúpený advokátkou: JUDr. Miroslava Vandáková, so sídlom Šúrska 136, Modra a 2. CROSS MED, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 25/39, Zvolen, zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Ivan, so sídlom Námestie SNP 41, Zvolen, o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 17. mája 2021 č.k. 26C/6/2021-63 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným 1. a 2. priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie; výrokom II. žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu 92,80 eur do 30 dní cestou Slovenskej pošty, a.s. a výrokom III. žalovaným 1. a 2. priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia, že nehnuteľnosť (pozemok) parc. č. 6320/1 registra „C“ o výmere 1022 m², druh pozemku - orná pôda, k.ú. X., obec X., okres Galanta, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedený Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, patrí do dedičstva po poručiťelke T. C., rod. A., nar. X. H. XXXX, zomrelej dňa XX. F. XXXX, naposledy bytom G. XXX/X, Q. a nahliadnutím do elektronického spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/155/2013 zistil, že bol vedený spor medzi žalobkyňou T. C., nar. X. H. XXXX a žalovanou spoločnosťou ARKAS, s.r.o. o určení, že výlučným vlastníkom vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti parc. č. 6320/1 je žalobkyňa. Okresný súd Galanta rozsudkom z 23. februára 2016 č.k. 17C/155/2013-369 žalobu žalobkyne zamietol a Krajský súd v Trnave rozsudkom z 10. januára 2018 č.k. 11Co/278/2016-423 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Následne bolo podané vo veci dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. júla 2020 sp. zn. 6Cdo/6/2019 tak, že dovolanie odmietol. Súd prvej inštancie dôvodil, že existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá tvorí neodstrániteľnú prekážku konania a preto je potrebné toto konanie zastaviť. Právoplatné rozhodnutie vo veci sp. zn. 17C/155/2013 znamená, že nemôže znovu o tej veci, t.j. o tom istom nároku a to určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti medzi tými istými stranami alebo ich nástupcami prebiehať ďalšie konanie. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 161 ods. 1 a 2, § 230 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). O trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP a vzhľadom k tomu, že žalobca zaviniel zastavenie konania, priznal nárok na ich náhradu žalovaným 1. a 2. Keďže žalobca po podaní žaloby zaplatil i súdny poplatok 92,80 eur, súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 11 z.č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch o jeho vrátení.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že odvolanie podáva podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Konkretizoval, že nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že konaniu bráni prekážka veci rozhodnutej, lebo jeho matka sa v pôvodnom konaní domáhala určenia vlastníckeho práva k pozemku a to i z dôvodu, že na jej osobe bol spáchaný trestný čin a ona bola s úmyslom priamym uvedená do omylu. Potvrdil, že vo veci prebehlo konanie o určenie vlastníckeho práva, avšak na procesnej strane žalobcu vystupovala jeho matka a on ako zákonný dedič až po jej smrti dňa XX. Z. XXXX vstúpil do jej práv a povinností s tým, že predložil osvedčenie o dedičstve. Poukázal na okolnosti podvodného konania zo strany žalovaného 1., ktorý jeho matku s úmyslom priamym presvedčil o tom, že potrebuje uzavrieť kúpnu zmluvu, ktorá mu má slúžiť ako podklad na zabezpečenie finančných prostriedkov prostredníctvom peňažného ústavu na investičný zámer, predmetom ktorého bolo stavebné dielo, financované žalovaným 1., vykonávané na základe zmluvy o dielo, ktorú vypracoval žalovaný 1. a zaslal na podpis žalobcovi s tým, že následne v plnom rozsahu budú platiť všetky podmienky tak, ako ich dohodol s jeho matkou, teda že spoločnosť žalobcu bude vykonávať všetky práce na predmete diela, na ktorý mu bude poskytnutý úver. Keby tomu tak nebolo, jeho matka by nikdy za tak nápadne nevýhodných podmienok sa nezbavila svojho majetku v prospech tretích osôb. Žalobca zopakoval, že žalovaný 1. spáchal na jeho matke trestný čin podvodu, po prevode vlastníckeho práva prestal žalovaný 1. komunikovať s jeho matkou i s ním. Dohodnutá bola kúpna cena v minimálnej výške 35.000,- eur a prioritnou pohnútkou jeho matky bolo prekonať obdobie recesie a nedostatku práce žalobcu. Dodal, že žalovaný 1. po podaní návrhu na vklad nezaplatil matke kúpnu cenu. Už počas súdneho konania jeho matka zomrela a do jej práv a povinností nastúpil žalobca ako zákonný dedič spolu so svojim bratom P. C., pričom sa dopustili procesného pochybenia tým, že pokračovali v intenciách pôvodného petitu žaloby a neupravili ju o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiiteľke. Sporný pozemok patril do výlučného vlastníctva poručiiteľky, počas jej života nebolo ukončené súdne konanie a nakoľko pozemok nebol predmetom dedenia po nej, nie je možné sa domáhať určenia vlastníckeho práva k pozemku. Náležitým a zákonným petitom je totiž určenie, že pozemok patrí do dedičstva po matke žalobcu čo je vada, ktorú odstraňuje podaním novej žaloby o určenie, že nehnuteľnosť patria do dedičstva po jeho matke. Súd prvej inštancie postupoval príliš formalisticky, on ako dedič nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, pretože tento je daný priamo zo zákona. Súdna prax pripúšťa v rámci vlastníckych žalôb žalobu, ktorou sa dedič domáha vyslovenia, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiiteľovi. Vo veci má aktívnu vecnú legitímáciu, keďže je dedičom právnej predchodkyne, poručiiteľky T. C., vlastníčky nehnuteľností. Navrhol, aby súd vykonal dokazovanie všetkých okolností a dôvodov, ktoré viedli k odstúpeniu od zmluvy, pretože išlo o slobodnú, vážnu, určitú, zrozumiteľnú vôľu. Záverom zdôraznil, že úmysel V. A., nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, bol jednoznačne preukázaný dokonaním trestného činu podvodu a to momentom nadobudnutia vlastníckeho práva spoločnosti CROSS MED, s.r.o., ktorá sa stala výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1., ktorý uviedol, že skutočnosti uvádzané v odvolaní žalobcu boli preskúmané Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/155/2013, kde súd dospel k záveru, že kúpna zmluva bola uzavretá v zmysle platných právnych predpisov, obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti a kúpna cena bola riadne vyplatená, k žiadnemu podvodnému konaniu nedošlo a neboli dohodnuté žiadne stavebné práce na pozemku v k.ú. X. na parc. č. 6320/1, ktoré mali byť vykonané žalobcom. K tvrdeniu, že právna predchodkyňa žalobcu od zmluvy odstúpila uviedol, že odstúpenie od zmluvy nikdy nebolo žalovanému 1. doručené a nebolo ani ako dôkaz predložené. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril i žalovaný 2., ktorý uviedol, že pokračovaniu v spornej veci bráni prekážka res iudicata, ktorá je v uvedenom konaní nesporná. Právna predchodkyňa žalobcu nebohá T. C. sa ešte za svojho života v konaní vedenom Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 17C/155/2013 domáhala určenia vlastníckeho práva k pozemku CKN parc. č. 6320/1 nachádzajúceho sa v k.ú. X. v prospech svojej osoby, o ktorej bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie a následne toto rozhodnutie potvrdil odvolací súd a dovolanie zamietol dovolací súd. Dodal, že nie je podstatné, či sa vlastníckeho práva domáhala sama alebo či sa takéhoto určenia domáha jej dedič. O vlastníckom práve k pozemku bolo právoplatne rozhodnuté. Za nesprávne považujú i tvrdenie, že by súd mal znovu preskúmať dôvodnosť chcenia navrhovateľky alebo jej T. C. odstúpiť od zmluvy a určiť vlastnícke právo k pozemku v jej prospech. Skutkový stav bol dostatočne preukázaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. K vyjadreniam žalovaného 1. a žalovaného 2. sa vyjadril žalobca, ktorý zotrval na svojich vyjadreniach, že na osobe jeho matky T. C. bol spáchaný trestný čin s úmyslom priamym obohatiť sa na jej úkor. Dodal, že keby jeho matka mala skutočný a vážny záujem na komerčnom, ekonomickom využití pozemkov, ktoré vlastnila, tak by ich predávala prostredníctvom realitnej kancelárie a to za trhovú, komerčnú cenu. Jeho matka by sa nikdy za tak nápadne nevýhodných podmienok nezbavila svojho majetku v prospech tretích osôb vyslovene darom, lebo inak sa uzavretie formálnej, pre žalovaného 1. potrebnej zmluvy nedá nazvať. Rozhodujúcou a zásadnou skutočnosťou bola prioritná pohnútko jeho matky a to pomoc žalobcovi, synovi vyriešiť pracovné problémy, keďže považovala za jeho jedinú záchranu formu kompenzácie uvedeným bártrovým spôsobom za výhodnú, nízku cenu pozemky predať a nie darovať. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovaného 1., že kúpna cena bola vyplatená, žalovaný 1. zneužil a využil vo svoj prospech nedostatočnú mentálnu výbavu jeho matky, ktorá nebola schopná objaviť nečestné a ziskuchtivé úmysly žalovaného 1. Dodal, že medzi jeho matkou a žalovaným 1. bolo výslovne dohodnuté, že sa uzavrie ďalšia zmluva, predmetom ktorej bude realizovanie stavebných prác výlučne stavebnou firmou Celostav, s.r.o, ktorej spoločníkom a konateľom je žalobca. Uviedol, že vzhľadom na okolnosti prípadu nie je možné postihnúť danú vec prekážkou res iudicata a preto trvá na tom, že ako dedič zo zákona nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, na ktorú má i aktívnu legitímáciu a žiada, aby súd vo veci konal riadne, dôsledne a objektívne vykonal dokazovanie. Opakovane navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, dokazovanie a rozhodnutie.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

7. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 26C/6/2021 je konanie o určenie, že nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom pre katastrálne územie X., obec X., okres Galanta na LV č. XXXX ako parc. č. 6320/1 registra „C“ o výmere 1022 m² patrí do dedičstva po poručiťke T. C., zomrelej XX. F. XXXX.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie o určenie že nehnuteľnosti popísané v bode 7. odôvodnenia uznesenia patria do dedičstva po nebohej T. C. a posúdenie, či vec správne právne posúdil a dospel k správne záveru, že z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci je potrebné konanie zastaviť.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

10. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov tak zásadne postačuje len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

11. Podľa § 161 ods. 1 a ods. 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky") (1). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (2).

12. Podľa § 230 ods. 1 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a zistenie existencie takejto prekážky v ktoromkoľvek štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

14. Výklad pojmu "tá istá vec" je v judikatúre súdov pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany, a ten istý predmet konania. To znamená, že ide totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi a nie je pritom rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach. O rovnakú, tú istú vec ide vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatnej rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť strán sporu, nie je samo osebe významné, ak majú strany v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých strán sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie strán, ktoré boli stranami už skončeného konania.

15. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody žalobcu namietajúce prekážku veci rozhodnutej nie sú naplnené. Z obsahu spisu sp. zn. 17C/155/2013 vedeného Okresným súdom Galanta a to najmä z obsahu rozsudku č.k. 17C/155/2013-369 z 23. februára 2016 je zrejmé, že právna predchodkyňa žalobcu T. C. sa po pripustení zmeny žalobného petitu domáhala určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností a to parc. č. 6320/1 registra „C“ o výmere 1022 m², druh pozemku - orná pôda, k.ú. X., obec X., okres Galanta, zapísaný na liste vlastníctva č. 1248, vedený Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor na rovnakom skutkovom základe ako uvádza žalobca v danej veci v žalobe doručenej súdu prvej inštancie 4. februára 2021 voči právnenému predchodcovi žalovaného. Odvolacie konanie vo veci sp. zn. 17C/155/2013 bolo vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 11Co/278/2016 a rozsudkom z 10. januára 2018 bol rozsudok súdu prvej inštancie z 23. februára 2016 ako vecne správne potvrdený, žalobca bol stranou sporu ako právny nástupca, dedič po svojej zomrelej matke T. C., zomrelej XX. F. XXXX. S poukazom na ústavnoprávnu zásadu ne bis in idem, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalobcu ako nedôvodné.

16. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu týkajúce sa skutkových okolností žaloby odvolací súd považoval pre rozhodnutie v danej veci za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu nespôsobilú prívodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, vrátane rovnako správneho rozhodnutia o

nároku na náhradu trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené nebolo a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1. a 2. priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).